ОТГОВОРИ

от

Георги Тодоров Чинев – Административен ръководител – Окръжен прокурор на Окръжна прокуратура – Бургас, в качеството на кандидат за изборен член на ВСС от квотата на прокурорите на въпроси на Сдружение „Съюз на българските адвокати“, ЕИК 208448388

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
Дата
ВСС - 12988 16-10-2026

Уважаеми адвокат Николов,

Представям отговори на Вашите въпроси, отправени на основание чл.29и, ал.2 от Закона за съдебната власт и чл. 15, ал.1 от Правила за произвеждане на избори на членове на ВСС от съдиите, прокурорите и следователите

А. ОТГОВОРИ НА ПОСТАВЕНИТЕ ОБЩИ ВЪПРОСИ КЪМ ВСИЧКИ КАНДИДАТИ

Въпрос 1: Като отправна точка на отговора по този въпрос бих желал да посоча, че равното третиране на засегнатия магистрат, както и обективната и безпристрастна оценка на фактите следва да са водещи принципи. Ето защо, нужно е да се стандартизира методологията при работата на тези комисии.

Въпрос 2: В системата на ПРБ има създаден вътрешноведомствен механизъм – Правила за приложението на разпределението на преписките и досъдебните производства на принципа на случайния подбор, които регламентират алгоритъм за прилагане на въпросния принцип, както и случаите, в които е допустимо изключение от него. Контролът и прозрачността върху прилагането му предполага засилване ефективността на контролната дейност, напр. чрез извършването на съответни тематични проверки, които най – вече да обхванат стриктното прилагане на случайния подбор при създаване на екипи от прокурори, формирането на групи с неоправдано малка численост на участващите в тях /при наличие на достатъчен кадрови ресурс/ и при преразпределяне на дела.

Въпрос 3: Като евентуален член на колективен орган бих изразявал открито и аргументирал мотивирано своята позиция, която бих защитавал, независимо от евентуална колизия със становището на главния прокурор или друг член на колегията. Считам, че всяко немотивирано предложение,

независимо от кого изхожда, не следва да получи подкрепа. Както съм посочил в Концепцията си /стр.5/, при формирането на становище по даден проблем и взимането на решение ще се ръководя единствено и само от собствената си съвест и закона, без да се поддавам на външен натиск от каквото и да било естество, вътрешносистемно давление или ходатайство. В този смисъл, основни нравствено-психологически маркери в работата ми ще бъдат тези за безпристрастност, обективност и справедливост.

Въпрос 4: Изборът на нов главен прокурор е фундаментален тест за функционирането на държавата, именно като правова. Без колебание, този избор аз наричам съдбоносен. Тази му характеристика се основава на факта, че с него са свързани огромни очаквания не само в системата на ПРБ, но и в обществото като цяло. Очаквания, най-общо отнасящи се до **промяна на облика на държавното обвинение и посоката на развитието му** през следващите седем години, а оттам и на **надежди за преодоляване усещането за несправедливост**, резултат на оценките на хората за недостатъчна /или липсваща/ ефективност в работата на прокуратурата. Именно поради изключителната важност на този избор, в Концепцията ми за дейността на ВСС се съдържа нарочен раздел – IVb, озаглавен „Избор на нов главен прокурор" /стр. 12, 13/, в който са изложени вижданията ми за профила на новия главен прокурор. Профил, който следва да включва следните дадености:

- **Реална политическа и икономическа независимост**. Новият главен прокурор не трябва да има каквито и да било обвързаности с политически партии и икономически структури, нито зависимости от такива.
- **Безспорен обществен авторитет и високо ниво на професионална компетентност**. Бъдещият титулярен главен прокурор трябва да е с доказан интегритет и да е юрист с висока професионална експертиза.
- **Доказан управленски капацитет и познаване на системата**. Новият главен прокурор трябва да познава задълбочено механизмите на функциониране на прокуратурата и да има нужния управленски опит, за да е във възможност успешно да я реформира и ръководи.

Що се касае до процедурата за избор на главен прокурор, тя според мен трябва да осигурява:

Състезателност, прозрачност и алтернативност. Това предполага, **разписване на ясен регламент, публичен дебат и реална конкуренция между равнопоставени кандидати, които са няколко на брой.** В тази връзка, споделям идеята, лансирана и от други колеги, за възприемане на номинационна процедура, подобна на вече предвидената такава за избор на членове на ВСС от парламентарната квота. Това предполага в Правилата за избор на главен прокурор да залегне **възможността за предлагане на кандидатури от граждани, НПО-та и други юридически лица /инициативни предложения/**, от които членове на ВСС впоследствие биха

могли да припознаят кандидати за избор.

Въпрос 5: Регламентирането на механизъм за разследване на главния прокурор и неговите заместници до голяма степен бе предпоставено и от ключовото решение на ЕСПЧ по делото „Колеви срещу България“, в което се отчете дефицит на институционални инструменти за разследване на главния прокурор. Струва ми се, че с днешна дата възведения механизъм или по-скоро прилагането му не отговаря в достатъчна степен на обществените очаквания, свързани с ефективността му. Промяната на обсъждания механизъм, като напр. извеждането на ad hoc прокурора извън системата на ПРБ, предполага промяна в правната му регламентация, което е извън правомощията на ВСС.

Въпрос 6: В случаите, станали известни в общественото пространство, като П. Петров – „Еврото“ и М. Божанов „Нотариуса“ се наблюдават значителни дефицити в ефективността на настоящия състав на ВСС, относно осигуряване и отстояване независимостта на съдебната власт, свързани с: липса на прозрачност и публично оповестяване на информация, отнасяща се до мрежите на П. Петров – „Еврото“ и М. Божанов – „Нотариуса“; отсъствие на проактивен подход, както и достатъчен обхват на проверките, касаещи въпросните извънсистемни центрове на влияние; институционална пасивност и липса на институционална защита /напр. относно съдия Цариградска/.

Това според мен налага създаването на ефективен механизъм за защита на магистратите; публично оповестяване на резултатите от проверките по отношение на безспорно установени зависимости и обвързаности, с цел „изсветляването“ им. Впрочем, тук е мястото да спомена, че **винаги съм защитавал тезата, че безкомпромисното санкциониране на поведение на магистрати, което е в разрез с етичните правила, е императив на деня.** Защото **при доказана липса на интегритет, бездействието практически означава отсъствие на институционален имунитет срещу всякакъв натиск**.

Принципна позиция, която бих защитавал безусловно е, че моделът на кариерно израстване на магистратите трябва да е обвързан единствено и само с резултатите от работата и оценката на нравствените им качества и да се основава на прозрачен, обективен и защитим с обосновани мотиви избор.

Въпрос 7: Необходимостта от обективиране в писмен акт на указанията, които горестоящите прокурори дават, както и изискванията за тяхната мотивираност, произтича от действащата законова рамка. По отношение на втората част от въпроса, конкретен отговор не бих могъл да дам, доколкото възниква неяснота какъв точно смисъл се влага в израза „отнемане на преписки“.

Въпрос 8: Практиката на ЕСПЧ е обвързваща за всяка държава, която е ратифицирала Конвенцията. Като се отбележи, преди всичко, че съобразяването

с постановените съдебни актове е задължение за всеки прокурор/съдия, то считам, че следва да се проследява и нуждата от промени в националното законодателство.

Въпрос 9: При постъпване на сигнали за подобни действия следва да се извършва задълбочена проверка, доколкото следва да се изясни по несъмнен начин дали се касае за нарушаване на служебните задължения като се установи и налице ли са данни за евентуално извършено престъпление.

Въпрос 10: Съобразно критериите на ВСС, изведени след анализ на практиката на ЕСПЧ, дела с прекомерно дълго разследване са тези неприключени досъдебни производства с продължителност извън рамките на разумните срокове, а именно такива, по които разследванията са продължили над 3 години . В изпълнение на съответните решения на Пленума на ВСС и на Прокурорската колегия, и понастоящем, за справяне с този проблем в ПРБ е ангажиран значителен ресурс. Последният включва, освен предприети на централно ниво мерки /едната от които е създаването на специален електронен регистър/ и такива от административно-организационен, материално-технически или друг характер, набелязани от съответните административни ръководители на регионален принцип.
Отделно от това, нужно е да се отбележи, че на осн. чл. 60м, ал. 2 от ЗСВ, ПК на ВСС, съобразно правомощията си по чл. 30, ал. 5, т. 5 от ЗСВ всяко шестмесечие анализира причините за нарушенията /на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок/ и приема мерки за тяхното отстраняване. Считам, че тези анализи следва да се извършват все по-задълбочено, като кръгът на предлагани в следствие на тях мерки се разширява.

Въпрос 11: Този въпрос, отчитайки неговата значимост, е поставян за обсъждане многократно през последните години. Считам, че всички публични изявления на прокурори по конкретни досъдебни производства следва да са съобразени както с КРБ, така също с НПК, ЗСВ, ЗЗКИ, ЗЗЛД, ЗДОИ, ЗРТ и АПК. Реализирането на медийната политика по предложения начин ще ограничи възможността за нарушаване на презумпцията за невиновност, което не би наложило да се обсъжда въпросът за нуждата от ангажиране на дисциплинарната отговорност на конкретни магистрати. Обобщено би могло да се посочи, че всеки конкретен случай подлежи на самостоятелна преценка, доколкото фактът на разгласяване на информация включително за предполагаемо участието на лице в извършването му, не формира предварителен извод за допуснато нарушение.

Въпрос 12: На първо място следва да подчертая разбирането си, че изборът на административни ръководители, що се отнася до системата на Прокуратурата на Р. България /ПРБ/, е едно от най-значимите правомощия на Прокурорската колегия на ВСС. Инициативата за откриването на процедура по

избор на административни ръководители не следва да се отлага във времето и новоизбраните членове на ВСС следва да приоритизират тази задача. Бих могъл да се ангажирам с проява от моя страна на максимална активност в тази насока, но конкретни срокове, в рамките на които процедурите да бъдат открити, не бил могъл да посоча.

Въпрос 13: Считам, че следва да бъдат публикувани решенията, ведно с мотивите по разгледаните дисциплинарни производства, като се вземат необходимите мерки за защита на личните данни на засегнатите лица. Подобен подход би дал необходимите гаранции за прозрачност и последователност в работата на ВСС.

Въпрос 14: Както съм посочил и в концепцията си, считам за необходимо атестационните комисии да акцентират върху обективни и реално значими показатели и да се избегне механичния и формалистичен подход при изготвянето на атестациите. В тази връзка, следва да се даде преимущество на причините, обусловили конкретни статистически показатели и да се отчете натоварването на прокурорите със специфични служебни задачи, особена фактическа и правна сложност на възложените дела и преписки и др.

Въпрос 15: Разрешаването на споровете за компетентност с Европейската прокуратура не е от компетентността на ВСС. Същевременно, в кадрови аспект, необходимо е да се повиши прозрачността при подбора на кандидатите за европейски делегирани прокурори.

Въпрос 16: Необходимо е да се повиши прозрачността в работата на ВСС като цяло. В тази връзка, считам че срещите на всеки един член на колективния орган с политици, следва да бъдат предварително оповестявани, проведени в официална среда и протоколирани, и да се провеждат единствено и само във връзка с взаимодействието със законодателната власт.

Въпрос 17: Поемам ангажимент публично и мотивирано да изразявам позицията си по всеки въпрос от компетентността на ВСС. Подкрепям идеята за създаването на механизъм за ежегоден индивидуален отчет за членовете на ВСС, като в Концепцията си съм се ангажирал със създаването на персонален модел на отчетност /стр. 6/.

Въпрос 18: Считам, че предходни отношения на служебна зависимост с друг прокурор сами по себе си не биха могли да оправдаят необходимостта от това да си направя отвод при вземане на конкретно решение на колегията. В случай, че възникне такъв казус, бих изложил подробни мотиви в едната или другата насока.

Въпрос 19: Този въпрос има еднозначен отговор и той е, че изборът на

член на ВСС следва автоматично да влече и отказ от съответната ръководната длъжност, респективно след прекратяване на мандата да заеме длъжност като редови прокурор. Изрично уредено е в закона, че след изтичане на мандата или предсрочното му прекратяване, изборният член на Висшия съдебен съвет, се възстановява на заеманата преди избора длъжност на съдия, прокурор или следовател.
Основанията за отвод изискват преценка за всеки конкретен случай. Това, че определен магистрат е работил в органа, който в момента ръководя, не влече априори извод за заинтересованост или предубеденост. И в момента, функциите ми ме ангажират да имам отношение към дисциплинарната отговорност на магистратите в ОП-Бургас и обстоятелството, че работим в един орган не е пречка за обективното изпълнение на вменените ми правомощия. Разбира се при наличие на основания за отвод или конфликт на интереси при решаване на определени въпроси, не бих си позволил да взема отношение.

Въпрос 21: Както вече съм имал повод да подчертая, бях номиниран от 61 от моите колеги. Участието ми в изборите бе отговор на доверието, което моите колеги ми гласуваха. Както можете да се убедите, подкрепа към мен е изразена, както от колеги, с които работя рамо до рамо през 25 години, така и най-младите прокурори. Не виждам за каква лична или професионална зависимост може да се говори, когато толкова прокурори с различен стаж, работещи на различни нива, дори от различни териториални отделения, са издигнали единна номинация в мое лице.

Въпрос 22: Статистиката за отказите да се образува досъдебно производство, като статистика и към настоящия момент е публично достъпна в отчетите, които се публикуват. Освен това, всички откази по закон следва да се изпращат на подателите им и същите разполагат с възможността да ги обжалват, като за конкретни състави на престъпления е предвиден и съдебен контрол. За конкретната категория откази, които се разглеждат от СГП считам, че предоставянето публично на по-ясни и конкретни статистически данни за конкретната категория проверки ще способства за повишаване прозрачността и доверието в институцията, така че го подкрепям.

Въпрос 23: И към настоящия момент всички прокурорски актове по досъдебните производства, с които се прегражда по-нататъшния път на производството подлежат на обжалване пред съд. Следва да се обърне внимание, че с измененията на чл. 213 от НПК от 2023 г. и приемането на ал. 4 /нова, изм. с бр. 32 от 2026 г./, значително се разшири съдебната защита по отношение на произнасянията от прокурор, като бяха включени тежките престъпления и редица конкретни престъпни състави, по които потвърденото постановление за отказ да се образува досъдебно производство подлежи на обжалване пред първоинстанционния съд. Адмирирам тази тенденция, като считам, че така бе осигурена възможност за допълнителна ревизия от съдебен

орган на законосъобразността на взиманите от прокурорите решения в предпроцесуалния етап, което е още една гаранция за правилното прилагане на закона.

Въпрос 24: Цитираните решения на СЕС касаят правомощията на инспектората на ВСС, а въпросът е отнесен до всички кадрови решения. Както ВАС е имал повод да се произнесе, Решението от 30.04.2025 г. на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по съединени дела С-313/23, С-316/23 и С-332/23 е неотносимо и неприложимо по въпроса за компетентността на ВСС и в частност на неговите колегии, тъй като е прието, че тя е различна от компетентността на Инспектората на ВСС. Независимо от това ще посоча, че идеята за преразглеждане на всички решения на кадровия орган от 03.10.2022 г. би била изключително популистка и не би почивала на здравата правна и житейска логика. Такъв подход считам би довел до пълен блокаж в работата на съдебната система. Следва в интерес на обективността, тук да се има предвид и принципното положение, че решенията на ВСС, които са административни актове, след влизането им в сила се ползват със стабилитет

Въпрос 25: Във въпроса не се посочва кои конкретно действия следва да бъдат оценени. По отношение на актовете се поставя въпросът за действието на чл. 173, ал. 15 от Закона за съдебната власт спрямо лице, определено за временно изпълняващо функциите на Главен прокурор преди влизането на разпоредбата в сила. Законът предвижда едно и също лице да не изпълнява съответните функции за повече от шест месеца. С Решение № 6 от 7 април 2026 г. Конституционният съд отхвърли искането за установяване на противоконституционност на този законов предел, като изрично подчерта предназначението му да не допуска неограничено във времето временно изпълнение на функциите. Същевременно Конституционният съд не разреши с общозадължително тълкуване въпроса за действието на нормата във времето спрямо заварените правоотношения. Именно по този въпрос във Върховния касационен съд е образувано тълкувателно дело № 1/2026 г. относно процесуалната легитимация след 21 юли 2025 г. за подаване на искания за възобновяване на наказателни дела. Наличието на противоречива съдебна практика налага професионална сдържаност. Не би било коректно кандидат за ВСС да се произнася по въпроси от компетентността на върховната съдебна инстанция с категорично решение по висящ тълкувателен спор.

Въпрос 26: На първо място, следва да бъде уточнено, че ВСС представлява колективен орган. В случай, че бъда избран за член на ВСС от квотата на прокурорите, самостоятелно няма как да реша подобен проблем, поради което няма как да дам гаранция за това. Като член на ВСС обаче мога да гарантирам собственото си поведение, а именно да поставям въпросите своевременно, да предлагам законосъобразни решения, да изисквам произнасяне в рамките на компетентността на органа и да не подкрепям

заобикаляне на императивни срокове. Това е практическото съдържание на отговорността, която поемам. Оптимист съм, че новият състав на ВСС ще успее да избере нов титуляр за длъжността Главен прокурор, поради което посоченият във въпроса шестмесечен срок няма да бъде от съществено значение занапред.

Въпрос 27: ВСС е висш кадрови орган и няма правомощия, свързани с организиране на наказателната политика на Прокуратурата на Р. България. Надзор за законност и методическо ръководство в Прокуратурата осъществява Главният прокурор на Р. България. Ролята на ВСС в случая е да формулира необходимите критерии, които ще позволят при състезателна и прозрачна процедура да бъде избран Главен прокурор, който, както вече имах повод да спомена има реална политическа и икономическа независимост, който е безспорен обществен авторитет и има високо ниво на професионална компетентност, с доказан интегритет и управленски капацитет, познавайки добре системата. Новият главен прокурор трябва да познава задълбочено механизмите на функциониране на прокуратурата и да има нужния управленски опит, за да е във възможност успешно да я реформира и ръководи. Именно той следва да извърши така необходимите промени след съответния задълбочен анализ.

Въпрос 28: Отново следва да уточня, че ВСС представлява колективен орган. В случай, че бъда избран за член на ВСС от квотата на прокурорите, самостоятелно няма как да реша подобен проблем, поради което няма как да дам гаранция за това. Нещо повече, ВСС е административен орган, а не съдебен и в тази връзка не може пряко да се намесва по какъвто и да било начин в провеждането на съответните наказателни производства, в т.ч. и мерките за неотклонение като част от тях. Законосъобразният подход за пресичане на подобни прояви е комплексен, като действително ВСС има правомощия да ги ограничи чрез дисциплинарната си дейност, но не и пряко и непосредствено, каквито са обществените очаквания за новия му състав. Първата възможност за това е, както вече споменах чрез упражняване на дисциплинарните правомощия на органа. Прилагането на НК и НПК не съобразно вътрешното убеждение и записаното в разпоредбите на закона, а по други подбуди, представлява нарушение на Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи /а в някои случаи може да представлява и престъпление/. Органът, който осъществява дисциплинарна дейност по отношение на магистратите, е съответната колегия на ВСС. В концепцията си съм поставил проблема за времетраенето на дисциплинарните производства и че ускоряване приключването на дисциплинарните производства трябва да се дефинира, като приоритетна задача при осъществяване на дисциплинарната дейност на ПК на ВСС. Именно това е единият подход, който би дал сравнително по-бързи резултати при решаването на този проблем, защото когато времето, през което се провежда дисциплинарната дейност на ПК на ВСС, се ускори, това ще

доведе до по-бързото пресичане на тежките дисциплинарни нарушения и магистратът ще понесе съответните последици за това, че се е ръководил не от законите на Р. България и Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи, а е преследвал други цели. Тази навременна дейност следва да дисциплинира и останалите магистрати, на които следва да бъдат ясни както срочността на евентуалното наказание, така и неговата неизбежност. Вторият подход е свързан с повишаване качеството на кадровия подбор при провеждане на външните и вътрешните конкурси – за преместване и за повишаване в длъжност, защото именно Висшият съдебен съвет следва да съблюдава стандартите за висок личностен и професионален интегритет. При подбор на кандидати с проверен интегритет, подобни прояви със сигурност биха намалели.

Въпрос 29: Считам, че отговорът на този въпрос се крие в концепцията ми и по-конкретно в глава VIII „Дисциплинарно наказване“. Понастоящем, морално-етичният компас на магистратите трябва да се сверява, освен със собствената им съвест и принципи, и с пулса на обществените очаквания и нагласи. Предвид повишената обществена чувствителност към поведение на прокурори и следователи, което е в разрез с етичните правила, произтичащи от основните принципи, формулирани в Кодекса за етично поведение на българските прокурори и следователи, безкомпромисното му санкциониране е императив на деня. ВСС следва да проявява нулева толерантност, като се има предвид крайната нетърпимост на обществото по тези въпроси. Следва да бъде образувано съответното производство, което да установи при задълбочено и обективно изследване на всички фактически обстоятелства дали са налице нарушения на горецитирания Кодекс, в какво са се проявили и колко тежки са те, респ. надхвърлят ли дисциплинарната отговорност, като тежестта на евентуалната санкция също следва да е предмет на изключително прецизна преценка.

Въпрос 30: В глава XXI „Медийна политика“ от моята концепция съм изложил подробно основните насоки, в които считам, че същата следва да бъде променена. Изрично съм посочил, че медийна стратегията, медийната политика на съдебната власт се осъществява при спазване на следните основни принципи: конституционно установено право на достъп до информация; отговорност, публичност и прозрачност в рамките на предвидените от закона правомощия; точност, разбираемост и юридическа издържаност на представяната информация; предвидимост и проактивно управление на комуникационната дейност; етичност, равнопоставеност и безпристрастност в партньорството с медиите; защита на личните данни и на правата на страните в съдебния процес; уважение към професионализма на работещите в масмедиите и органите на съдебната власт.

В тази връзка бих подкрепил и насърчил публикуването на тези актове като една от първите стъпки на отвоювано обратно на общественото доверие в

съдебната власт, но публикуването им следва да бъде извършено при предварително внимателно обмислени и прецизно изработени обективни критерии, с оглед спазването на съответните забрани за разгласяване на различен вид информация, представляваща било то държавна, служебна или друг вид нормативно защитена тайна, както и за да се избегне възможността за засягане правата на трети лица. Следва да се обмисли обаче по какъв точно начин да бъдат представени на обществеността тези актове, за да не бъдат тълкувани погрешно от тази част от обществото, която няма необходимата професионална юридическа подготовка и би могла лесно да бъде подведена за съдържанието и същността на акта от недоброжелатели, респ. да бъде използвана за необоснована атака към Прокуратурата и политизирането ѝ.

Б. ОТГОВОРИ НА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ОБЩИ ВЪПРОСИ КЪМ ВСИЧКИ КАНДИДАТИ:

Въпрос 1: Така поставеният въпрос не очертава всички измерения на правото на защита, доколкото с право на защита се ползват всички участници в процеса, а не само обвиняемия, като правото на обвиняемия да има защитник не следва да се смесва с правото на защита и процесуалните гаранции за упражняването му. Настоящият НПК е в пълен синхрон с наднационалното законодателство и е изцяло съобразен с практиката на ЕСПЧ и СЕС, които поставят изискване на защитата да се осигури достъп до материалите по делото в най-ранния възможен етап на наказателното производство. Поставените въпроси са извън компетентността на ВСС, но относно т.нар. решаване на делата в разумен срок считам, че би бил постигнат напредък с регулиране на натовареността, кадровото обезпечаване, както и на мерки за оптимизиране на работата на органите на досъдебното производство. Не на последно място, следва да се предприемат и мерки за преодоляване на проблема с продължителното неизготвяне на назначените експертизи. В този смисъл е изложената ми в концепцията идея за създаване на Национален институт за съдебни експертизи, като детайлите за дейността му и конкретната му организиционна структура бъде предмет на обстойно обсъждане. Според мен ВСС би могъл да поеме инициативата в пряко партньорство с Министерство на провосъдието. Част от отговора на настоящия въпрос се съдържа и в отговора на Въпрос № 10.

Въпрос 2: На първо място следва отново да се отбележи, че ВСС няма право на законодателна инициатива, включително и относно изменения на НПК. Считам, че отговорът на този въпрос предполага задълбочен анализ на действащата процесуална уредба, дебат на професионалисти в сферата на наказателното право и процес, за да се прецени нуждата от евентуални промени, касаещи ефективността на процеса, които да гарантират, че няма да

бъде нарушено правото на защита.

Въпрос 3: Що се касае до задължението на прокуратурата да се произнася с мотивиран акт по всеки сигнал, следва да уточня, че е императивно правило и понастоящем всеки прокурорски акт следва съдържа мотиви. Що се касае до другата част на въпроса, касаеща възможността отказите за образуване на досъдебно производство да подлежат на съдебен контрол, е необходимо да посоча, че реда за ревизиране на прокурорските актове е законово регламентиран, като този за ревизия на отказите по съдебен ред е обвързан с определена категория престъпления.

Въпрос 4: По отношение на така зададения въпрос, следва да се уточни, че правомощията на главния прокурор на Република България са конституционно регламентирани и ВСС не е компетентен да променя конституционно закрепени функции.

Въпрос 5: Считам, че поощренията на прокурорите са мотивиращи за конкретния прокурор и допринасят за авторитета на системата, но следва същите да се базират на ясни критерии и конкретни мотиви. Както съм посочил в Концепцията си, считам, че занапред с преценката за наличие основание за поощряване на горепосочените следва все повече да се ангажира ПК на ВСС.

Въпрос 6: Изразявам подкрепа за идеята за публичен регистър на командированията, какъвто ВСС понастоящем поддържа, като относно евентуално регламентиране на максимален общ срок на командироване в едно звено, в Концепцията си съм изразил положително становище.

Въпрос 7: Не считам, че наличието на един кандидат в процедура по избор на административен ръководител, следва да се разглежда в отрицателен план и поради тази причина да води във всички случаи до повторно откриване на процедурата. Разбира се, следва да се насърчава участието в процедура, в която участват повече лица, с оглед постигане на максимална конкурентност и възможност за алтернативен избор.

Въпрос 8: Визираното във въпроса становище няма задължителен характер за Прокурорската колегия на ВСС, но следва да бъде подложено на задълбочена проверка и да бъдат изяснени проблемите на участниците в общото събрание на прокурорите. Тук заслужава внимание, макар и дръзка на пръв поглед, идеята, която съм застъпил в Концепцията ди, да се предвиди законова възможност /по аналогия с уредбата за съдиите – чл. 169, ал. 3, т. 1-4 от ЗСВ/ за провеждането на общи събрания на прокурорите от съответните прокуратури, които да правят предложения за назначаване на административни ръководители /без задължителна обвързваща сила за кадровия орган/. Счита се, че по този начин последният ще има яснота за кандидата, на когото

мнозинството от колектива, съобразявайки професионалните и нравствени му качества е гласувало доверие. Евентуалното създаване на разглеждания регламент, според мен обаче следва да е предшествано от задълбочен дебат в професионалната общност, отчитащ структурните и функционални специфики на прокуратурата, проследяващ историческия дискурс при развитието на нормативната уредба, свързана с последната и не на последно място – съпроводен със сравнително проучване на въпроса в правните системи на други държави.

Впрочем, считам че по-реалистична в сравнение с горната е идеята, след подаване на документи от кандидати за длъжността административен ръководител, да се дава възможност на **прокурорите, работещи в органа на съдебната власт, за който се кандидатства, да изразят своето становище** относно професионалните и морални качества на кандидатите. На основание чл. 140, ал. 2 от ЗСВ разпорежданията на избрания кандидат ще бъдат задължителни за тях след встъпването му в длъжност. Възможността да дадат предварително становище ще им даде сигурност, че мнението им ще бъде на вниманието на ПК на ВСС преди избора. По този начин те ще могат да дадат увереност в правилността на решението или да насочат кадровия орган към проверка на обстоятелства, които не са му били известни. Така ще се осигури предварителна обратна връзка, която ще е в основата на информирания избор. Тази възможност ще е от особено значение, когато в процедурата участва само един кандидат, както и когато, по изключение, кандидатства магистрат от по-ниско ниво на съдебната власт. Сигурен съм, че членовете на ПК на ВСС ще са много по-спокойни и убедени в правотата на своите решения, когато знаят мнението на прокурорите от органа на съдебната власт, за който се отнася процедурата. Разбира се, поради липса на законов регламент, изразяването на такова становище, отново казвам не трябва да бъде задължително, а само възможност.

В. ОТГОВОР НА ВЪПРОС, ПЕРСОНАЛНО ОТПРАВЕН КЪМ МЕН /ВЪПРОС 13/.

Въпросът за независим одит на прокуратурата е дискусионен, с оглед прогласения от Конституцията принцип за независимост на съдебната власт и предвид наличието в наказателния процес на т. нар. „следствена тайна“. С направената по-горе уговорка, концептуално, аз не се противопоставям на идеята за независим одит на системата за случайно разпределение, при яснота за целите, субекта, който ще го извършва, методиката, по която това ще бъде сторено и гаранции за обективността на резултатите от него.

С уважение, Georgi Todorov Chinev

Digitally signed by Georgi Todorov Chinev
Date: 2026.10.15 21:25:34 +03'00'

Георги Чинев